

at jeg har læst Tidenden, blive Mulighed for mig for at blive klar over, hvad det er, det ærede Medlem har ment at kunne begrunde sin Anskuelse med. Det lykkedes mig, som sagt, ikke ved at høre det.

I øvrigt vil jeg om det ærede Medlems Tale om de økonomiske Forhold i Perioden fra 1920 til 1924 sige ganske faa Ord. Naar det ærede Medlem mener, at den Misère, han har faaet en uhyre Øvelse i at male paa Lærredet for dette høje Ting, havde sit Udspring i den økonomiske Politik, der førtes i 1920 af den tidligere Statsminister og tidligere Landbrugsminister, og som foranledigede et voldsomt Kronefald, saa spørger jeg: Hvad er det da for en Politik, der foranledigede det Kronefald, som det ærede Medlem oplevede i sin Ministertid i 1919? Det vilde være interessant, om det ærede Medlem vilde anstille en Undersøgelse om, hvad det var for Aarsager, som den Gang gjorde sig gældende.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Rode har Ordet for en kort Bemærkning.

Rode: Akkurat de samme Aarsager virkede i 1919 som i 1920: en alt for stor Indførsel virkede til Kronens Fald. Forskellen paa Politikken i 1919 og i 1920 var den, at Regeringen i 1919 søgte at bekæmpe denne Indførsel, gennemførte visse Foranstaltninger, saa det lykkedes at standse Faldet i Kronen, at bringe Kronen noget opad igen; men da den kom til Rigsdagen for at faa gennemført den endelige og virksomme Handling, der kunde standse Aarsagen til Kronefaldet, modsatte Konservative og Venstre sig, hvad alle Erhverv her i Landet havde anbefalet, alle Erhverv her i Landet, med Undtagelse af en lille snæver Kreds, samlet omkring senere Landbrugsminister Madsen-Mygdal; de standse denne Lov. Og efter at de derefter selv havde overtaget Magten, lod de Aarsagen til Kronefaldet blive, indtil Kronen var slaaget ned til 49 Ø.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Kragh har Ordet for en kort Bemærkning.

Kragh: Jeg vidste jo særdeles vel, at det vilde blive det ærede Medlem Hr. Rodes Svar (Afbrydelse). Der spørges: Hvorfor stilles da dette Spørgsmaal? Jo, ganske naturligt i Konsekvens af den ganske uimelige Fremstilling af økonomiske Forhold til Gunst for det radikale Styre indtil

1920, som det ærede Medlem Hr. Rode stadig væk fremfører utrætteligt i dette høje Ting, men som derfor ikke bliver mere rigtig. Det ærede Medlem Hr. Rode vil ikke kunne forsvare det, der skete økonomisk i 1920, med Henvisning til Foranstaltninger, som man greb til ved Aarets Udgang; thi det ærede Medlem havde gennem hele 1919 i det stadig fortsatte Kronefald en ganske klar Tilkendegivelse af, at der et eller andet Sted maatte være noget i Vejen med hele Styret herhjemme. Den Opfattelse, som det ærede Medlem Hr. Rode saa til syvende og sidst gav Udtryk gennem Valutaudvalget og gennem de Forslag, som heraf fremkom, det var jo en Opfattelse, som i Virkeligheden — hvad alle ærede Medlemmer af dette høje Ting ved — bag sig ikke havde nogen som helst Styrke eller Støtte i det Parti, som det ærede Medlem Hr. Rode tilhører. Jeg mindes af den radikale Ordførers Udtalelse om denne Sag her i Folketinget, hvad vi særdeles vel ved, at det var en Gestus og ikke andet. Og vi er alle paa det rene med, at Aarsagen til Misèren laa et helt andet Sted end der, hvor det ærede Medlem Hr. Rode pegede hen.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Rode har Ordet for en kort Bemærkning.

Rode: Det ærede Medlem vil ganske sikkert uden større Vanskelighed kunne forstaa, at naar der pludselig efter Verdenskrigen sættes ind med det Stød paa alle Landes Pengevæsen, som fandt Sted samtidig hos os og i andre Lande, saa er det ikke gørligt med 8 Dages Varsel at have Rede paa, hvad man skal gøre overfor denne fuldkommen nye Situation. Hvad maa man foretage sig? Man maa søge at samle dem, som er i Stand til at vurdere, fordi de selv er midt i den Virksomhed, der rammes af disse Forhold. Og saa snart Forholdet var blevet saa mærkbart, at man fra forskellige Sider saa, at her foregaar der noget, som bliver betænkeligt, saa sammenkaldte man ogsaa disse Mennesker, og alle sammen uden Undtagelse var af den Anskuelse, at et Forsøg burde gøres paa at standse denne Import ved et Middel, som jeg fandt genialt, hvem det nu end stammer fra, om det var Nationalbankdirektør Rubin eller Christopher Hage selv, nemlig ved at knytte Importen til en Valutaattest — ingen andre Lande havde prøvet dette System. Alle Erhverv anbefalede altsaa at gøre dette Forsøg, og ærede Medlemmer her, som tillige er Medlemmer